

hurtigere og kraftigere Virkning i bestemte Diemed, benyttes sjældent paa en saadan Maade, at alvorlig Fare kan opstaa deraf. Det er, ifølge den ærede Ordførers Udtalelser, kun denne Art Kedler, hvorom Lovforslaget handler, men desuagtet har det tredje Punkt i Udvalgets Vindringsforslag — og det er formentlig ogsaa Tilfældet ved den høitærede Ministers Lovforslag — en saa almindelig Karakter, at det omfatter alle mulige Dampkedler ogsaa til Dampmaskiner, der arbeide med et Damptryk af indtil 7 $\mathcal{H}$ pr. Kvadrattomme. Naar det første Punkt omhandler Kedler, som ikke rumme over 200 Potter, og det andet Punkt omhandler Kedler, der ikke rumme over 500 Potter, saa lyder det 3die Punkts Udtryk: „Kedler, som rumme over 500 Potter“, ganske ustyldigt, det er kun en tredje Klasse af Dampkedlerne, men man maa nærmere overveje Betydningen af disse Udtryk, som omfatte alle mulige Arter af Dampkedler i hele den vide Verden af hvilken som helst Størrelse, der er over 500 Potter. Medens Lovforslaget efter sin Hensigt, saaledes som den ærede Ordfører selv har forklaret den, og som man vel ogsaa nærmest maa antage, kun skulde omhandle den Slags Kedler, der bruges til Barmeapparater, men ikke til Arbeidsmaskiner, saa omfatter dette Punkt aabenbart alle mulige større Dampkedler, hvis Damptryk ikke overstiger den i dette Punkt satte Begrænsning. Imidlertid vil jeg gjøre opmærksom paa, at naar der staar, at Sikkerhedsventilens Totalbelastning kun skal være 7 $\mathcal{H}$ pr. Kvadrattomme, saa indeholder dette ingenlunde nogen Garanti for, at Trykret i Kjedlen ikke overskrider 7 $\mathcal{H}$ pr. Kvadrattomme; tværtimod fremkalder de allerfleste Sprengninger derved, at Trykret i Kjedlen overskrider den Grænsse, som har været tilfattet ved Kjedlens Fabrikation. En af de almindeligste og farligste Aarsager til Sprengning af Dampkedler er jo den, at naar Kjedlen behjenes af en mindre sagkyndig eller mindre paalidelig Fyrbrøder, der ikke paaser, at Vandforsyningen i Kjedlen altid bedækker Udpaavirningsfladen, saa kan en Del af Kjedelflader blive gløden. Naar da ved Opdagelsen af Vandmanglen vedkommende Maskinist pludselig lader Vand strømme ind i Kjedlen, saa vil Dampudviklingen fra den gløden Kjedelflade blive saa voldsom, at en almindelig Sikkerhedsventil bliver ude af Stand til at modtage den Damp, som udvikles, og da er det, at meget farlige Sprengninger og de deraf følgende Ulykker finde Sted. Nu er der i Regjeringsforslaget og i det omhandlede Vindringsforslags Punkt 3 fastsat en Foranstaltning, hvorefter et aabent Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter samt høist 16 Fods vertikal Høide skal gaa ned i Kjedlen, men ikke dybere end mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund, og i saadanne Tilfælde, hvor Damptrykket overstiger Sikkerhedsventilens Belastning, skulde nævnte Rør saaledes aabne fri

Udgang for Dampen ved Bortførelsen af den Vandspøile, som Røret indeslutter, og hvis Vægt svarer til 7 Pund pr. Kvadrattomme. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at, medens paa den ene Side et saadant Rør kan være tilstrækkeligt indenfor den Begrænsning, hvor man almindelig tænker sig slige Dampudviklingsapparater anvendte herhjemme til daglig Brug, saa gjælder det dog ikke i alle de Tilfælde, hvorpaa Punkt 3 kan finde Anvendelse. Der findes utvivlsomt Kedler af mange Gange større Dimensioner, hvor et Rør med denne Lysningsdiameter er fuldstændig utilstrækkeligt. Da nævnte Rørs Lysning eller Vide jo ikke er betinget af Kjedlens Udpaavirningsflade, og denne ved store Dampudviklingsapparater kan være 10—20 Gange større end ved mindre, saa indser man, at, medens den angivne Lysningsdiameter for Røret kan være overflødig stor overfor mindre Kedler, bliver den meget for lille over for store Kedler. Jeg maa derfor paa det Bestemteste fastholde, at skal denne Betingelse fyldestgjøre sin Hensigt, saa maa Rørets Diameter staa i et vist Forhold til Udpaavirningsfladen. Hvad det andet Punkt angaar, at Røret ikke maa gaa dybere ned end mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund, har den ærede Ordfører selv paapeget Hensigten hermed, nemlig, at hvis en mangelfuld Vandforsyning af Kjedlen skulde bevirke, at en Del af dens Flade var udsat for Aldens Paavirkning, uden at være dækket af Vandet, saa skulde der finde en fri Dampudstrømning Sted gennem Røret; men naar man nu netop ved, at denne Art Kedler, som den ærede Ordfører hentydede til, kunne have flere Alens Dybde — jeg har selv havt Kedler med $1\frac{1}{2}$ til 2 Alens Dybde, — hvad vil det saa sige, at Røret ikke maa naa dybere end mindst 4 Tommer over Kjedlens Bund. — Det vil sige til et saadant Punkt, at Kjedlen næsten er tom, forinden den frie Dampudstrømning kan finde Sted. Det er da aldeles meningsløst at fastsætte 4 Tommer, thi det er temmelig ligegyldigt, om der sættes 4 eller 3 eller 2, thi 4 Tommer over Bundens er lige saa utilstrækkeligt som 2 Tommer i en Kjedel af $1\frac{1}{2}$ eller flere Alens Dybde. Skal denne Bestemmelse have nogen Betydning, saa maa den fastsættes efter Udpaavirningsfladens Høide, saaledes, at Vandstanden ikke kan synke under denne, uden at der aabnes fri Udgang for Dampen, thi naar Røret er opfyldt med Vand og bærer en Vandkolonne af 16 Fods Høide, og der bliver Fare for en Explosion ved, at en Del af Kjedelflader er bleven gløden, og der saa tilføres Vand massevis, saa vil denne 16 Fods Vandkolonne i den Grad besværliggjøre og hæmme en hurtig Udstrømning af Dampen, at dette langt fra kan ske med den Hurtighed, hvormed Dampen udvikles i Kjedlen, og saa vil Rørets Hensigt fuldstændig forfeiles. Det forekommer mig, at man kunde være sluppen baade nemmere og heldigere ra hele dette lille